

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Pc/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619200371
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5619200371.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci navrhovateľky X. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XX, proti osobe povinnej platiť výživné W. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., W. XXXX, Č. H., o návrhu na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

M e n í s a rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 3. 11. 2014, č. k. 10P/54/2014-23, v časti o bežnom výživnom tak, že osoba povinná platiť výživné je povinná prispievať na výživu navrhovateľky zvýšeným výživným v sume 230 eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, od 8. 2. 2019.

Zameškané zvýšené výživné za obdobie od 8. 2. 2019 do 31. 3. 2019 vo výške 87,50 eura, je osoba povinná platiť výživné povinná zaplatiť navrhovateľke do 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Konanie o zvýšenie výživného na navrhovateľku za obdobie od 1. 9. 2018 do 7. 2. 2019, s a z a s t a v u j e .

Vo zvyšnej časti sa návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na začatie konania, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 8. 2. 2019, sa navrhovateľka domáhala voči osobe povinnej platiť výživné (svojmu otcovi) zvýšenia výživného na sumu 300 eur mesačne, od 1. 9. 2018. V návrhu uviedla, že naposledy bolo o výživnom rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 3. 11. 2014, č. k. 10P/54/2014-23, od ktorého došlo k podstatnej zmene pomerov, odôvodňujúcich zvýšenie výživného. Od septembra 2018 začala študovať na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici, s čím súvisí zvýšenie nákladov na jej výživu. Zvýšené výdavky jej vznikajú na stravu v sume 100 eur mesačne, na drogériu v sume 20 eur mesačne, na cestovné v sume 40 eur mesačne, na knihy a pomôcky v sume 300 eur ročne, na internet v sume 10,50 eura mesačne, na mobilný telefón v sume 17 eur mesačne, na športové a kultúrne aktivity v sume 50 eur mesačne.

2. Osoba povinná platiť výživné v písomnom vyjadrení, doručenom súdu na pojednávaní dňa 25. 3. 2019, navrhla zvýšiť výživné na sumu 220 eur mesačne, od 1. 9. 2018. Poukázala na to, že od rozvodu nemala s dcérou žiaden kontakt. V septembri 2018 kontaktoval matku navrhovateľky so žiadosťou o poskytnutie informácie, či navrhovateľka ešte študuje. Bolo mu oznámené, že študuje, nebol mu však oznámený názov školy. Keďže sa mu nepodarilo zistiť školu, na ktorej navrhovateľka študuje, od decembra 2018 znížil výživné na 80 eur mesačne len z dôvodu, aby ho navrhovateľka kontaktovala,

ako aj za účelom zistenia jej potrieb. Je si vedomý svojej povinnosti prispievať na výživu navrhovateľky. Rovnakú povinnosť má však aj matka navrhovateľky. Výška požadovaného výživného nezodpovedá súčtu nákladov uvedených v návrhu na začatie konania, ktoré predstavujú celkovo 263 eur mesačne. Je ženatý. Jeho manželka je zamestnaná v pracovnom pomere s mesačným príjmom 15.000 Kč v čistom. On je zamestnaný vo firme Metatec, s. r. o. s mesačným príjmom 36.000 Kč v hrubom. Jeho mesačný príjem je však pohyblivý, závisí od zákazkovej situácie zamestnávateľa a priemerný čistý mesačný príjem predstavuje 44.541 Kč. Nevlastní nehnuteľnosti, ani hodnotný hnuťelný majetok. Vlastnia s manželkou len osobné vozidlo zn. Ford Maverick, rok výroby 2003. Bývajú v nájomnom byte 3+1. Mesačne uhrádzajú nájomné, vrátane vodného a stočného, vo výške 4944 Kč, mesačné zálohy na elektrickú energiu v sume 790 Kč, poplatky za rozhlas a TV vo výške 180 Kč. Náklady na prevádzku vozidla predstavujú mesačne 4000 Kč, vrátane poistného, pohonných hmôt, servisu. Trpí na vysoký tlak, má zdravotné problémy so žilami, trpí na ekzém. Príplatky na lieky mesačne predstavujú 600 Kč. Od 2. 2. 2019 je práceneschopný, z dôvodu komplikovanej zlomeniny pravej ruky.

3. Na pojednávaní navrhovateľka na podanom návrhu trvala. Návrh na zvýšenie výživného za obdobie od 1. 9. 2018 do 7. 2. 2019 vzala späť.

4. Osoba povinná platiť výživné navrhla zvýšiť výživné na sumu 220 eur mesačne.

5. Nakoľko osoba povinná platiť výživné má bydlisko v Českej republike, súd skúmal, či má právomoc na konanie vo veci. Súd aplikoval na posúdenie právomoci vo veci konať Nariadenie Rady (ES) č. 4/2009 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti. Podľa článku 3 písm. b) uvedeného Nariadenia, v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná súdu podľa miesta obvyklého pobytu oprávneného. Keďže osoba oprávnená na výživné (navrhovateľka) má obvyklý pobyt v Slovenskej republike, bola daná na konanie právomoc slovenského súdu.

6. Navrhovateľka pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že návrh si podala z dôvodu štúdia na vysokej škole, v súvislosti s čím sa jej podstatne zvýšili výdavky na cestovné. Cestuje z miesta bydliska do Liptovského Mikuláša, kde cestovné predstavuje 0,59 eura, následne z Liptovského Mikuláša do Popradu vlakom, ktorý je bezplatný, avšak 3-4 krát do týždňa, keď už nie sú bezplatné lístky, musí vynaložiť 1,57 eura a jeden krát do týždňa chodí IC vlakom, kde je výdavok 3 eurá. Mnohé knihy si musí tlačiť, preto si kúpila tlačiareň za 105 eur, musela si kúpiť nový notebook za 350 eur. Mesačne platí za internet 10,50 eura, za telefón 17-18 eur. Výdavky na štúdium, vrátane výdavkov na toner, zošity, ceruzky, knihy a ostatné pomôcky, sú približne 300 eur ročne. Stravu si kupuje ráno, keď chodí do školy, za obed platí 3,60 eura. Navštevuje aj kožného lekára, v súvislosti s čím jej vznikajú výdavky vo výške 15 eur každé 2-3 mesiace. Majetok nevlastní. Mama jej pravidelne mesačne neprispieva určenou sumou, avšak uhrádza všetky výdavky za bývanie, t. j. nájomné za byt 180 eur mesačne, elektriku 40 eur mesačne. Taktiež kupuje stravu, z ktorej sa doma varí. Niekedy jej kupuje aj oblečenie. Mame sa príjem oproti naposledy posudzovanému stavu podstatne nezvýšil, poberá približne 450 eur mesačne v čistom. Poukázala na to, že príjem z obchodnej spoločnosti Sojka nie je pravidelne v rovnakej výške, najvyšší je cez prázdniny, v bežnom školskom roku má príjem približne 100 eur mesačne v čistom.

7. Osoba povinná platiť výživné pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že pracuje ako majster. Od 2. 2. je práceneschopný, s predpokladanou dĺžkou trvania práceneschopnosti ešte 3 mesiace. Býva v spoločnej domácnosti s manželkou. Iné vyživovacie povinnosti ako voči navrhovateľke nemá. Poberá príjem len z pracovného pomeru, ktorý je vyšší v dôsledku výkonu práce nadčas. Príjem dosahoval výkonom práce od 6.00 hod. do 17.00 hod., aj počas sobôt. V januári už mal príjem slabší. Nemocenské dávky za február mal vo výške 11.000 Kč. Náklady na bývanie predstavujú 4900 Kč na nájomné, 200 Kč na rozhlas a TV, 800 Kč na elektriku, 200 Kč na plyn. Poslednú splátku úveru, ktorý platil pri predchádzajúcom rozhodovaní o výživnom, zaplatil v marci 2019. Na lieky mu vznikajú mesačne výdavky vo výške 300 Kč, na masti vo výške 200 Kč. Jeho manželka pracuje v pracovnom pomere s príjmom 15.000 Kč v čistom. Vlastní len osobný automobil zn. Ford Maverick. Nad rámec výživného navrhovateľke neprispieva.

8. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

9. Naposledy bolo o výživnom na navrhovateľku rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 3. 11. 2014, č. k. 10P/54/2014-23, ktorým bolo uložené osobe povinnej platiť výživné

prispievať na výživu navrhovateľky zvýšeným výživným v sume 180 eur mesačne, od 16. 9. 2014. V čase rozhodovania súdu bola navrhovateľka študentkou strednej školy. Osoba povinná platiť výživné poberala príjem z pracovného pomeru vo výške 900 eur mesačne v čistom. Na náklady spojené s bývaním vynakladala 241 eur mesačne, na cestovné 100 eur mesačne, na lieky 30 eur, na splátku úveru 89 eur a na sporenie na bývanie 145 eur. Matka navrhovateľky bola zamestnaná v pracovnom pomere a poberala čistý mesačný príjem vo výške 381,09 eura. Obaja rodičia mali vyživovaciu povinnosť len voči navrhovateľke.

10. Navrhovateľka je študentkou 1. ročníka Ekonomickej fakulty Univerzity Mateja Bela Banská Bystrica, študijný odbor manažment, a to v dennej forme štúdia. Na základe dohody o brigádnickej práci študentov pracuje od 7. 6. 2018 v obchodnej spoločnosti Sojka, s. r. o., z ktorej pobera priemerný čistý mesačný príjem 298,05 eura. Z listinných dôkazov, predložených navrhovateľkou, mal súd preukázanú výšku cestovného na trase Malatíny - Liptovský Mikuláš v sume 0,59 eura, výšku cestovného na trase Liptovský Mikuláš - Poprad v sume 1,57 eura a výšku cestovného na trase Liptovský Mikuláš - Poprad IC vlakom v sume 3 eurá. Taktiež mal súd preukázanú úhradu za notebook vo výške 329 eur a za tlačiareň vo výške 105 eur.

11. Osoba povinná platiť výživné je zamestnaná v pracovnom pomere v obchodnej spoločnosti Metatec, s. r. o. Jeho priemerná čistá mesačná mzda za rok 2018 predstavovala 44.541 Kč. V januári 2019 mu bola vyplatená čistá mzda 39.783 Kč, vo februári 2019 za 1 odpracovaný deň a náhrada za práceneschopnosť za 10 dní spolu 13.400 Kč. Od 2. 2. 2019 je práceneschopný. Podľa potvrdenia lekára zo dňa 13. 3. 2019 je predpokladaná doba liečenia 3 mesiace. Podľa potvrdenia Okresnej správy sociálneho zabezpečenia Tachov zo dňa 15. 3. 2019 mu boli vyplatené dávky nemocenského poistenia od 16. 2. 2019 do 28. 2. 2019 vo výške 11.128 Kč, pričom denná výška dávky predstavuje 856 Kč. Z listinných dôkazov, predložených osobou povinnou platiť výživné, mal súd preukázanú výšku povinného zmluvného poistenia za osobné motorové vozidlo Ford Maverick v sume 2851 Kč polročne. Z výpisu z účtu mal súd preukázanú výšku platby za elektriku v sume 790 Kč, splátku úveru vo výške 3000 Kč, výšku poplatkov za rozhlas a TV v sume 180 Kč, výšku nájomného v sume 4944 Kč.

12. Podľa § 29 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

13. Podľa § 29 ods. 3 Civilného mimosporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

14. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie v časti o zvýšenie výživného za obdobie od 1. 9. 2018 do 7. 2. 2019 zastavil, nakoľko navrhovateľka vzala v uvedenej časti podaný návrh späť, pričom uvedený dispozitívny úkon jej prislúchal. Osoba povinná platiť výživné nevyjadřila nesúhlas so späťvzatím návrhu v uvedenej časti.

15. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

16. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

17. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

20. Podľa § 157 Civilného mimosporového poriadku, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

21. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, zhodnotiac výsledky vykonaného dokazovania, súd návrhu navrhovateľky na zvýšenie výživného čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jeho čiastočnú dôvodnosť. Ustanovenia Zákona o rodine aj Civilného mimosporového poriadku umožňujú zmenu rozhodnutia o výživnom v prípade zmeny pomerov. Dôvodom na zmenu rozhodnutia o výživnom môže byť len zmena pomerov, ku ktorej došlo od predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov však musí mať závažnejší charakter, musí sa jednať o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch či už oprávnenej alebo povinnej osoby. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázanú zmenu pomerov, odôvodňujúcu zmenu rozhodnutia o výške výživného, ku ktorej došlo od posledného rozhodnutia o výživnom, a to tak strane osoby oprávnenej na výživné (navrhovateľky), ako aj na strane osoby povinnej platiť výživné. Od posledného rozhodnutia o výživnom navrhovateľke vzrástli výdavky na jej výživu v súvislosti s nástupom na štúdium na vysokej škole. Navrhovateľke však súčasne pribudol príjem z dohody o brigádnickej práci študentov. Navrhovateľke vzrástli najmä výdavky na cestovné, ktorých výška priemerne mesačne predstavuje 31,31 eura (0,59 eura x 2 x 20 dní + 1,57 eura x 3 + 3 eurá) a na školu, ktorých výška predstavuje priemerne mesačne 25 eur. V súvislosti so štúdiom musela navrhovateľka vynaložiť jednorazové výdavky na nákup tlačiarne a notebooku. Okrem výdavkov na stravu, ošatenie, obutie, cestovné a štúdium, vznikajú navrhovateľke aj výdavky na internet (10,50 eura mesačne), na telefón (17 eur mesačne), na zdravotnú starostlivosť (priemerne 5 eur mesačne). Celková výška pravidelných mesačných výdavkov na navrhovateľku predstavuje približne 200 eur (cestovné, štúdium, internet, telefón, lieky, strava v škole približne 100 eur a drogéria 20 eur). Je však potrebné uviesť, že k oprávneným výdavkom navrhovateľky patrí aj jej podiel na výdavkoch na bývanie. Ďalšie výdavky vznikajú na stravu navrhovateľky mimo školy, t. j. raňajky, večere, strava počas víkendov. Okrem toho vznikajú navrhovateľke aj nepravidelné výdavky na ošatenie, obutie. Prihliadajúc k preukázanej výške výdavkov na navrhovateľku mal súd preukázanú dôvodnosť zvýšenia výživného na 230 eur mesačne. Zohľadniac skutočnosť, že voči navrhovateľke má vyživovaciu povinnosť aj jej matka ako aj skutočnosť, že navrhovateľka si časť svojich výdavkov zaplatí z príjmov poberaných z výkonu brigádnickej práce študentov, považoval súd určenú sumu zvýšeného výživného za postačujúcu na pokrytie výdavkov navrhovateľky. Navrhovateľke pribudol od posledného rozhodnutia o výživnom príjem z výkonu brigádnickej práce študentov. Je nepochybné (a vyplývalo to aj z vykonaného dokazovania), že výška príjmu nie je v každom kalendárnom mesiaci rovnaká a najvyšší príjem je dosahovaný v mesiacoch jún, júl, august, teda mimo školského roka. Súd však pri rozhodovaní vychádzal z priemerného mesačného príjmu poberaného navrhovateľkou. Je pritom obvyklé, že z prostriedkov zarobených počas prázdnin sa uhrádzajú zvýšené výdavky, ktoré vznikajú na začiatku školského roka. Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že príjem mimo školských prázdnin dosahuje len približne 100 eur mesačne, čo však nepochybne tiež zvyšuje jej hmotnú úroveň a slúži jej na úhradu časti jej nákladov. V tejto súvislosti súd uvádza, že poberanie pravidelného (mesačného) príjmu navrhovateľkou nemá vplyv na skutočnosť, že vyživovacia povinnosť jej rodičov aktuálne trvá. Vyživovacia povinnosť rodičov voči dieťaťu trvá dovtedy, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Nadobudnutie schopnosti sa živiť pritom nie je spojené s dovŕšením plnoletosti, resp. inou vekovou hranicou. Schopnosť dieťaťa samé sa živiť predstavuje jeho spôsobilosť samostatne, z vlastných zdrojov, uspokojovať svoje životné náklady. Nadobúda sa spravidla po ukončení prípravy na budúce povolanie štúdiom. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že vyživovacia povinnosť rodičov voči navrhovateľke trvá, nakoľko navrhovateľka sa pripravuje na budúce povolanie dennou formou štúdia na vysokej škole. Súd nemal preukázané, že by navrhovateľka nadobudla schopnosť sama sa živiť v plnom rozsahu, výlučne z prostriedkov, ktoré si v rámci svojich schopností a možností dokáže zabezpečiť prácou. Je tiež potrebné uviesť, že nemožno od dieťaťa spravodlivo vyžadovať, aby si počas štúdia všetky výdavky, ktoré mu vznikajú, uhrádzalo výlučne z príjmov, ktoré získa výkonom brigádnickej práce. Pokiaľ si však dieťa pravidelne zarába výkonom práce, súd k uvedenému príjmu pri určovaní výživného prihliada.

22. Pokiaľ osoba povinná platiť výživné poukazovala na skutočnosť, že aj matka navrhovateľky má voči nej vyživovaciu povinnosť, súd sa s jeho argumentáciou stotožnil. Vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu majú obaja rodičia. Keďže navrhovateľka je plnoletá, nie je možné prihliadať k prípadnej

osobnej starostlivosti matky, ktorou by vyvažovala plnenie si vyživovacej povinnosti vo finančnom vyjadrení. Výsluchom navrhovateľky mal súd preukázané, že jej matka v plnom rozsahu uhrádza všetky výdavky na bývanie, na ktorých je povinná podieľať sa aj navrhovateľka. Len podiel navrhovateľky na výdavkoch na bývanie pritom predstavuje 110 eur mesačne. Okrem toho matka navrhovateľky uhrádza aj výdavky na stravu navrhovateľky mimo školy a nepravidelne aj náklady na ošatenie. Z uvedených skutočností vyplýva, že matka navrhovateľky si v rozsahu zodpovedajúcom jej schopnostiam a možnostiam vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke plní. Už len pre úplnosť súd uvádza, že od posledného rozhodnutia o výživnom sa príjmové pomery matky navrhovateľky podstatným spôsobom nezmenili, keďže jej čistý mesačný príjem vzrástol o približne 70 eur mesačne.

23. Súd mal preukázanú aj zmenu príjmových pomerov na strane osoby povinnej platiť výživné, ktorá nastala od posledného rozhodnutia o výživnom, spočívajúcu v náraste príjmov. V čase posledného rozhodovania poberala osoba povinná platiť výživné mzdu vo výške 900 eur mesačne. V roku 2018 predstavoval jeho priemerný čistý mesačný príjem 44.541 Kč, čo po prepočte kurzom platným ku dňu vyhlásenia rozsudku (25,727) činí 1731,29 eura, za mesiac január 2019 mu bola vyplatená čistá mzda 39.783 Kč, po prepočte 1546,35 eura. Súd však pri hodnotení schopností a možností osoby povinnej platiť výživné prihliadol aj ku skutočnosti, že zistený príjem dosahovala v dôsledku zvýšeného pracovného úsilia, a to výkonom práce nadčas. Aktuálne je osoba povinná platiť výživné práceneschopná, s predpokladanou dobou liečby 3 mesiace. Je teda možné očakávať, vzhľadom na skutočnosť, že utrpela zlomeninu ruky a vzhľadom na druh vykonávanej práce, že po nástupe do práce po skončení práceneschopnosti už nebude môcť pracovať vo zvýšenom rozsahu. Z potvrdení o príjme za mesiace január a február 2019 mal súd preukázané, že hrubá tarifná mzda je dojednaná vo výške 36.500 Kč. Súd prihliadol aj ku skutočnosti, že, v dôsledku práceneschopnosti, sú aktuálne príjmy osoby povinnej platiť výživné nižšie, a to pri 30 dňovom kalendárnom mesiaci vo výške 25.680 Kč, t. j. 998,17 eura a pri 31 dňovom kalendárnom mesiaci vo výške 26.536 Kč, t. j. 1031,45 eura. Súd zohľadnil uvedenú skutočnosť z dôvodu, že sa nejedná o krátkodobú práceneschopnosť, ale o práceneschopnosť, u ktorej je predpoklad jej trvania 3 mesiace, teda dlhší čas. Prihliadajúc ku vyššie zisteným pomerom osoby povinnej platiť výživné mal súd preukázané, a to aj pri aktuálne dosahovanom príjme z nemocenských dávok, že je v jej schopnostiach a možnostiach, zohľadniac aj výšku preukázaných pravidelných výdavkov, najmä na bývanie, súdom určené zvýšené výživné vo výške 230 eur mesačne platiť.

24. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v bodoch 21 - 23 súd vyhovel návrhu navrhovateľky v časti a uložil osobe povinnej platiť výživné prispievať na jej výživu zvýšeným výživným v sume 230 eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu, t. j. od 8. 2. 2019 (tak ako to navrhovala navrhovateľka po späťvzatí návrhu v časti). V zostávajúcej časti súd návrh na zvýšenie výživného zamietol, nakoľko nemal preukázanú jeho dôvodnosť. Zameškané zvýšené výživné vzniklo za obdobie od 8. 2. 2019 do 31. 3. 2019 vo výške rozdielu medzi doposiaľ určeným výživným, t. j. 180 eur a zvýšeným výživným, t. j. 230 eur, prepočítaným podľa počtu dní, teda za 21 dní mesiaca február 2019 v sume 37,50 eura (50 eur : 28 dní x 21 dní) a za mesiac marec 2019 v sume 50 eur, spolu vo výške 87,50 eura. V súlade so zákonným ustanovením § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku uložil osobe povinnej platiť výživné povinnosť zaplatiť zameškané zvýšené výživné navrhovateľke v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku (t. j. v dlhšej ako zákonnej trojdňovej paričnej lehote), vzhľadom na výšku zameškaného zvýšeného výživného ako aj skutočnosť, že za obdobie jeho vzniku už bola výživa navrhovateľky zabezpečená, preto k ujme na jej právach nedôjde.

25. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, odvolanie môže podať účastník, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku, odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.